

А Сотня відлетіла в небеса

Вчитель. Людина з великою Любов'ю і душевним трепетом згадує місце, де вона народилася, де промайнуло її дитинство з дивосвітом казки, з материнською ласкою у затишній батьківській оселі. То – родинне вогнище, маленька батьківщина кожної людини. а якщо скласти всі маленькі батьківщини кожного з нас, вийде наша велика держава Україна. Що для вас Україна?

Україна – це наша земля, рідний край, наша країна з мальовничою природою, чарівною піснею і мудрими, талановитими людьми. Багата історія нашої держави на славетні імена та героїчні події. Нашими національними символами є прадавні першокнязі та їхні нащадки: княгиня Ольга, князі Святослав, Володимир Великий, Ярослав Мудрий, літописець Нестор, пізніше – славні козацькі гетьмани, кошові й полководці: Дмитро Вишневецький, Самійло Кішка, Петро сагайдачний, Богдан Хмельницький... Усі вони боролися за гарне життя своєї Батьківщини.

1-й учень.

Наша славна Україна,
Наше щастя і наш рай,
Чина світі є країна
Ще миліша за наш край?
І в щасливі й злі години
Ми для неї живемо.
На Вкраїні й для Вкраїни
Будем жити й помремо.

Вчитель. На шляху до незалежності український народ часто втрачав своїх найкращих синів і дочок. У цьому довгому списку за гарне майбутнє нашої держави стали і герої Небесної Сотні. Саме вони зуміли рішуче стати до боротьби із злом у 2014 році, заплативши за перемогу надвисоку ціну – власне життя. То чи може бути забутою кров героїв, пролита на вулицях Києва? Можлива лише одна відповідь – ні! (Перегляд фрагментів про Революцію гідності)

– Сьогодні Україну знають у всьому світі. Трагічні події, які відбулися на Майдані у серці України – Києві – взимку 2014 року, сколихнули людей усієї земної кулі. Українці об'єдналися, щоб боротися за краще життя своїх дітей, друзів, батьків. 80 днів і ночей... Тривожних, заплаканих і вимолених... Три місяці, залишивши свої родини, тисячі людей стояли на вулицях, день і ніч, у морози заради одного – щоб домогтися свого, щоб їхній біль хтось почув. В один день тисячі українців стали солдатами свого народу. Звичайні мирні люди. Інтелігентні, жартівливі, люблячі. Студенти, учні, водії, вчителі, колишні військові, безробітні.

«Ми прийшли сюди перемогти або померти» - запряглися вони на барикаді. І перемога прийшла. Велика перемога маленьких людей. Людей із гарячими серцями і

мужніми серцями. Це перемога кожної людини, яка стояла на майданах, передавала гроші у церквах, їжу чи одяг, плакали чи молилася. За цю перемогу заплачено ціну – щонайменше сто життів. Вони стояли за честь, за волю, за право бути народом – джерелом влади у власній державі, за країну, в якій не страшно жити і народжувати дітей.

2-й учень.

А Сотню вже зустріли небеса...
Летіли легко, хоч Майдан ридав.
І з кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав.

3-й учень.

Й заплакав Бог, побачивши загін,-
Спереду – сотник, молодий, вродливий,
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній – сивий-сивий.

4-й учень.

І рани їхні вже не їм болять...
Жовто-блакитний стяг покритв їм тіло...
Як крила ангела, злітаючи назад,
Небесна Сотня в вирій полетіла...
Не зміг залишитись живий.

Вчитель. Кожен із Небесної Сотні, як і ми з вами мали свою сім'ю, батьків, друзів, захоплення, свої симпатії і невідкладні справи. Але поклик їхньої душі саме в цей час призвав їх до боротьби за вільну, демократичну, чесну Україну.

5-й учень.

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твоєю.
Прийду на світанні в садок із росою,
А може, дощем на поріг упаду.

6-й учень.

Голубко, не плач. Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько,
Розкажу, як мається в домі новім.

7-й учень.

Мамочко, вибач за чорну хустину,
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну –
Вона, як і ти, була в мене одна.

Учитель. Пам'ять про Небесну Сотню широко вшановується в Україні. Іменами героїв названі вулиці, майдани, проспекти, їхні імена носять школи, коледжі. Поглянемо ж на їхні світлини. В багатьох із них на нас дивляться зовсім юні обличчя...

Учні (*інсценізація*)

– Ігорку, Ігорчику, сину,

За що? – підкажи нам усім!

– За землю, мій тату, єдину,

Яку я всім серцем любив.

– Ігорку, Ігорчику, сину,

За що? – ти матусі скажи.

– Матусю, не плач, я вже лину

До Бога любов донести.

– Ігорку, Ігорчику, брате,

За що? – я ж сестричка тобі.

– Я мусив, рідненька, вмирати,

Щоб волю здобути тобі.

– Ігорку, Ігорчику, внучку,

За що? – ти ж надію убив!

– Любенька бабусю, гордися,

Я зріс українцем із богом,

У серці по зову Вкраїни вчинив.

– Ігорку, Ігорчику, друже,

Чому? – таємницю відкрий!

– Пробачте, любіть, пам'ятайте,

Не зміг залишитись живий.

8-й учень.

Небесній Сотні

Шана й молитви,

За чисті душі,

Що злетіли в небо.

Їм шлях високий,

Боже, освяти,

І в мирі, Господи,

Прийми до себе.

Учитель. Сьогодні Україна переживає тяжкі випробування. Здригається українська земля на сході країни від гарматних пострілів, кулеметних черг, розривів мін. Знову гинуть молоді і сильні, вірні сини України... як боляче стискається серце від того, що наша ненька Україна знову у вогні і стражданні... і кожен з нас бажає одного:

щоб над нашою рідною Україною було мирне небо. Таке безмежне і високе! І щоб кожен міг здійснити свій злет у вільній, квітучій країні України, яку щиро любимо і якою безмежно пишаємося!

9-й учень.

Шепоче вітер до калини:
Поглянь, які у нас бійці,
Стоять і вдень, і в ніч – є сили,
Щоб Україну зберегти.

10-й учень.

Шепоче вітер до тополі:
Поглянь, які дівчата в нас,
Допомагають нашим хлопцям
В тяжкий для України час.

11-й учень.

Шепоче вітер до берези:
Поглянь, яка у нас земля,
На ній хоробрі живуть діти
З любов'ю в серці до життя.

12-й учень.

Відповіли дерева вітру
Разом одні і ті ж слова:
Бо все це наша Україна –
Велика, мужня, чарівна.

Вчитель. Ще довго-довго з покоління в покоління будуть передавати батьки синам і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне у 2013-2014 роках.

13-й учень.

У нашій пам'яті ви назавжди лишилися,
Історія одна, і ви – її частина.

14-й учень.

Ви тільки знайте, браття, ми за вас молились,
І молилось за вами – ненька Україна!

15-й учень.

Вже не повернеться додому той хлопчина,
Що вчора тільки мати вчора відпустила,

16-й учень.

Поцілувала тихо, мовивши: «іди, дитино,
За щастя України, бо вона – єдина».

17-й учень.

Казала мати берегти себе. Але даремно,
Бо хлопець був готовий йти безстрашно,

18-й учень.

Аби лише країна, котру так кохав страшенно,
Не стала на коліна, а боролася відважно.

Ведучий. Героям майдану, впавши мертвими за світле майбутнє України,
присвячується хвилина мовчання.

(Хвилина мовчання)

1-й учень.

Хай буде мир віднині і довіку!
Хай буде мир й замовкнуть війни злі.
І сльози щастя на своїх обличчях
Відчують всміхнені усюди матері.

2-й учень.

Хай буде мир. Веселі будуть діти,
Спокійними скрізь стануть всі жінки
І перестануть думати ночами,
Що десь коханий гине на війні.

3-й учень.

Хай буде мир від нині і довіку!
Хай буде мир й замовкнуть війни злі!
Хай у міцних обіймах всі народи
Ідуть у майбуття через віки.